

יום ז'בסון 4

אלהי נחמה, אבא נחמה נשאר לעולם יום נחמה שנה ולעולם נחמה

הכל נחמה, כלום, כי ככה חמש שנים, אי אפשר לכולם אלהי
אי אפשר לתקן אלהי או לקבל תיקון ממך, ליקבל יעול ממך.
כמה כלום, כי באדם, למי יש את הכוח ליקבל חול מתקן?
אמי בתורה העליונה התיקונה דמי יכול לתקן חול ממך?
התיקון אלהי עם כמה הוא היה לי, בתקופה הראשונה נחמה פורתק
שכל העיתונים כתבו עם כמה אניא חולן-עבד. חסר יעול ממך
בארץ. עם כמה זרנו תשובה ועד כמה חסרנו יוכל
היום, כשאתי קבלת את הדיקים, ואני מוכרח לעל אסתמאל
התשיבת הגלובלית. כבר לא תצטיין כמה חסרתי הארץ
זכיר אלהי. אנחנו זכירים אלהי. אני זכיר אלהי, והמסור
היה לאנשים, ולא ממך.

אלהי,
הכי חזר העבודה של אמנו הוא עניין "התקן של אבא", ואנחנו
לא באמת מתיילים התלות לבד או חוגגים לבד או קובעים
לבד. אתה איתנו בכל צעד ובכל התלטה, כל חגיגה וכל ערב
אתה איתנו כשמיכלים על משהו בשולחן שבת, כשיושבים
לכלל הקולות או הקניית שמה על המיטה.
אני שומע אותך בבכי המלוויל של ישי שמש להתיק את
תורתו, ורדנה אלהי כשאיפת מערבן, אני מרגיש אותך
בתוך של אמנו.
ולעמים, כקדוים, כמו עשיו, עוד אפשר לבקש, למס את
אתה לא עונה.
וכמו בכל שנה, אני נפרד ממך שוב, אלהי מוכי.
אבל לא ממך.

אברהם

אז מה קורה אבא , מה נשאר? לעיתים נדמה לי שמעט ולעיתים נדמה שהכל.
מעט, כמעט כלום . כי כבר חמש שנים , אי אפשר לראות אותך , אי אפשר לחבק
 אותך או לקבל חיבוק ממך , לקבל ייעוץ ממך
כמעט כלום , כי בעצם למי יש את הזכות לייעץ חוץ מלך ? למי החובה להעביר
 ביקורת ? מי יכול לנחם חוץ ממך ?
 הצחיק אותי עד כמה חשוב היה לי - בתקופה הראשונה אחרי פטירתך – שכל
 העיתונים כתבו עד כמה אריאל רוזן-צבי חסר בעולם המשפט בארץ . עד כמה
 דרכו חשובה ועד כמה חסרונו יורגש .
והיום , כשאני קורא את הדברים אני מרפרף במהירות על התייחסות לחשיבות
 הגלובלית. כבר לא מעניין אותי כמה עולם המשפט בארץ צריך אותו . אנחנו
 צריכים אותו ! אני צריך אותך, והחוסר הזה לא נעלם ולא מתגמד .

אבל , הרי חדר העבודה של אמא הוא עדיין " החדר של אבא , ואנחנו לא באמת
 מחליטים החלטות לבד , או חוגגים לבד או בוכים לבד . אתה איתנו בכל צעד ובכל
 החלטה , כל חגיגה וכל עצב .
 אתה איתי כאשר 'מרכלים' על מישהו בשולחן שבת , כשיושבים לראות חדשות
 או ב"קריאת שמע על המיטה"
 אני שומע אותך בבכי 'המזויף' של ישי המנסה להצחיק את בנותיו , ורואה אותך
 כשאיסי מתעצבן , אני מרגיש אותך בחינוך של אמא .
 ולפעמים , כשצריך – כמו עכשיו - עוד אפשר לדבר גם אם אתה לא עונה .
 וכמו בכל שנה , אני נפרד ממך שוב , אבי מורי , אבל לא ממש